

Forhold, hvorom her er Tale, men har maattet henhjude det til den Afgjørelse, der skal finde Sted paa Aastedet, hvorved altsaa alle de forskjellige Forhold ville blive tagne i Betragtning, saa at Afgjørelsen vil blive meget forskjellig paa de forskjellige Steder. Jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at det netop af den ærede Rigsdagemand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) blev saa stærkt, og efter min Mening for stærkt, fremhævet, at selve Skjeldet for Eiendomsretten skulde paa mangfoldige Steder frembyde Tvivl, og nu vil han føre alle disse Tvivlsmaal ud der, hvor Grændsen er allervanskeligst at finde, nemlig i Havet, thi naar man ikke veed, hvor de 30 Men begynde, saa veed man heller ikke, hvor de ende. Hovedsagen er imidlertid, at dette Maal paa sine Steder er meget for stort og paa andre Steder meget for lille, og at man derfor bør overlade Afgjørelsen til de Mænd, hvem man overdrager hele Sagens Ordning, og som afgjøre den i alle Parters Overværelse og med de Forhold for Die, for hvilke Reglen skal gives. Jeg maa naturligtvis erkjende, at efter den Forandring, der er foreslaaet med Hensyn til Redactionen af Ændringsforslaget til § 9, vil det være bedre end saaledes, som det ved sidste Forhandling blev vedtaget, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Redactionen i ethvert Tilfælde giver Anledning til Synderligheder, idet dog det bliver tilbage, at Spørgsmaalet om Skadeserstatning skal finde Anvendelse her, at altsaa den, der borttager Steen eller Gruus udenfor sin egen Grund paa et fredlyst District, ikke blot skal give Bøde, men ogsaa Erstatning, som naturligtvis ikke kan gives til ham selv. Tanken har jeg, strax da den blev fremsat, tiltraadt; jeg har sagt, at det aldeles ikke er Meningen at give en Tillægseiendomsret udenfor den Eiendomsret, nuværende Vedkommende har, men kun at tilføre den paagjældende Grundeiers lovlige Besiddelse imod Bestadigelse. Jeg kan altsaa ikke have det Allermindste imod Tanken, men jeg skal bemærke, at den fremgaaer af en rigtig Forstaelse af selve Loven. Den ærede Rigsdagemand for Holbek Amts 2den Valgkreds sagde meget rigtigt, at det ikke er Forhandlingerne her, det kommer an paa, men Afstemningerne; jeg tør haabe, at jeg vil vinde

hans Bifald, naar jeg siger, at det, hvorpaa det kommer an, er selve Lovens klare Ord, og naar man vil læse § 1 igjennem, saa vil det sees, at det Klarligen deraf fremgaaer — og forsaavidt kunne jo Forhandlingerne, blandt andet de Ord, jeg for Øieblikket udtaler, tjene som et yderligere Middel til at stærke Opmærksomheden derfor — at den ikke gaaer ud paa at give Grundeieren en særlig Ret over Havet, som han kan formene Andre, saa at altsaa Forslaget maa betragtes som overflødig. Naar nu dertil kommer, at vi staae lige ved Sessionens Slutning, og at det ærede Thing har forkastet en heel lang Række af Ændringsforslag og altsaa opretholdt Loven i den Skikkelse, hvori den er kommen fra det andet Thing, og hvori jeg troer den vel ikke vil gjøre meget store Mirakler, men paa sine Steder god Nytte og efter min Overbeviisning ikke vil frembyde mindste Fare for Misbrug, saa seer jeg virkelig ikke, hvorfor man skulde opretholde en overflødig og meget uheldig stillet Ændring i denne Henseende. Jeg har endnu igaar været Vidne til, at Landstinget med meget stor Resignation har forkastet Ændringsforslag og har fundet sig i, uden nogen egentlig Forhandling, end sige Udvalgsbehandling, at vedtage meget betydelige Love, og det, naagt dette Thing vistnok har den samme Berettigelse og den samme Evne til at udøve en saadan Indflydelse som Folkethinget, blot for at ikke hele Sessionen skulde gaae ufrugtbar tilende. Jeg mener nu, der er en ganske anden Dyrkning til at gjøre dette Hensyn gjældende, hvor der kun er Tale om en lille thydeliggjørende Tilfætning til en Lov, om hvis Mening der ikke har været Tvivl, og hvilken Tilfætning selv er saa uheldig, at den taler om, at den Bestadigede skal give Skadeserstatning til sig selv. Jeg maa altsaa ansee det for ønskeligt, at Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 forkastes, og at Forslaget under Nr. 3 vedtages, hvorved Loven bliver bragt tilbage i den efter min Mening meget brugelige Tilstand, hvori den kom hertil.

Tscherning: Bort Møde maa hellere gaae ufrugtbart hen end være frugtbart paa flette Love. Det er min Overthydning, at der-